

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoPr/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519200012
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2519200012.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobkyne: F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/X, Q., zastúpenej splnomocnencom: Fridrich Lawyers, s. r. o., so sídlom Dunajská 6, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Duslo, a. s., so sídlom Administratívna budova e. č. 1236, Šaľa, IČO: 35 826 487, zastúpenému splnomocnencom: advokátska kancelária agner & partners, s. r. o., so sídlom Špitálska 10, Bratislava, IČO: 36 722 758, o určenie náhrady za stratu na zárobku, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 23. júna 2021, č.k. 20Cpr/2/2019-274, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalobu žalobkyne zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100%.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím čl. 17 Základných princípov CSP, § 125 ods. 1, § 137 písm. d) a § 183 ods. 1 CSP, § 198 ods. 1 písm. a) a § 201 ods. 1 Zákonníka práce účinného do 31.12.2003, ako aj § 88 ods. 1, § 172 ods. 2 a § 272 ods. 1, 2, 3 a 5 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, keď uviedol, že obsahlym podaním zo dňa 10.03.2020 žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu zmenila žalobu a žiadala pripustiť jej zmenu tak, že súd určuje, že žalobkyni patrí za december 2013 voči žalovanému právo na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti voči žalovanému z titulu choroby z povolania - chronickej otravy sýrouhlíkom zistenej 18.07.1991 vo výške 370,46 eur netto (po zdanení) a vo zvyšku zobrala žalobu späť. Na základe toho súd uznesením zo dňa 24.08.2020 pripustil zmenu žaloby v zmysle písomného podania žalobkyne a vo zvyšnej časti konanie zastavil. Odročením veci na nový termín pojednávania vznikol žalobkyni a jej právnenému zástupcovi priestor, aby reagovali na predbežné právne posúdenie veci súdom, ktoré sa stalo obsahom zápisnice z pojednávania dňa 28.09.2020. Nestalo sa tak, do spisu nebolo založené žiadne podanie zo strany žalobkyne. Na pojednávanie dňa 23.06.2021 sa právny zástupca žalobkyne už riadne dostavil. Súd doplnil predbežné právne posúdenie veci nasledovne: v predmetnej veci ide o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP. Žaloba sa javí ako nedôvodná, nakoľko určenie právnej skutočnosti, ktorej sa domáha žalobkyňa podľa zmenenej žaloby, nevyplýva z osobitného predpisu. Právny zástupca žalobkyne reagoval, že si to neuvedomil, že žiadal žalobu pripustiť takto. V zápisnici z pojednávania, ktorá mu bola doručená, si to nevšimol. Žiadal pripustiť zmenu žaloby, ale nemal to pripravené a žiadal, aby súd pojednávanie odročil, aby mohli žalobu upraviť. Podľa § 183 ods. 1 prvá veta CSP, pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. V civilnom procese platí zásada, že vec sa má rozhodnúť spravidla na jednom pojednávaní. Možnosť súdu odročiť pojednávanie je potrebné z uvedeného dôvodu vnímať ako niečo výnimočné. Právna úprava podľa § 183 a § 184 CSP kladie za cieľ zabrániť obštrukciám na opakované odročenie pojednávania. Žiadosť o odročenie pojednávania je podložená „dôležitým dôvodom“ vtedy, ak právny zástupca účastníka tvrdí také skutočnosti, ktoré sú

vzhľadom na svoju povahu spôsobilé jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlniť. Je nepochybné, že dôvod, ktorý uviedol právny zástupca žalobkyne, a to, že žiada pojednávanie odročiť, lebo chce opätovne zmeniť žalobu, avšak pripravené to nemá, lebo si nevšimol, že žiadal žalobu pripustiť nesprávne, nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania. Vzhľadom na to, že podľa § 125 ods. 1 CSP podanie možno urobiť písomne alebo elektronicky, pričom žalobkyňa ani jej právny zástupca nepredložili súdu v období od 25.08.2020 (deň právoplatnosti uznesenia, ktorým súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalobkyňi patrí za december 2013 voči žalovanému právo na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti voči žalovanému z titulu choroby z povolania) až do dňa 23.06.2021, kedy sa konalo pojednávanie, žiadne podanie, ktorým by žiadali o pripustenie zmeny žaloby, bolo povinnosťou súdu v súlade so zásadou hospodárnosti konania vo veci meritórne rozhodnúť. Vo veciach nárokov na náhradu škody spôsobenej pracovným úrazom alebo chorobou z povolania uplatnených (a tiež aj vzniknutých) do 1. januára 2004, je daná právomoc súdu. Z tejto právomoci (po zohľadnení ustanovenia § 272 ods. 5 zákona o sociálnom poistení) je vyňatý nárok na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo po uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a nárok na náhradu nákladov na výživu pozostalých za obdobie po 31. decembri 2003, lebo tieto nároky sa od 1. januára 2004 zo zákona považujú za úrazovú rentu (§ 272 ods. 3 citovaného zákona), o ktorých v súlade s ustanovením § 172 ods. 2 ods. 3 citovaného zákona rozhoduje Sociálna poisťovňa. Právomoc Sociálnej poisťovne nie je daná ani na rozhodovanie o nárokoch na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo po uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity, na náhradu za stratu na dôchodku a na náhradu nákladov na výživu pozostalých, o ktorých treba rozhodnúť podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 (§ 272 ods. 5, ods. 6 citovaného zákona); o týchto nárokoch totiž rozhodoval vždy súd ako o spore z pracovného vzťahu, ale v zmysle novej právnej úpravy o nich už nerozhoduje (por. napr. stanovisko NS SR sp. zn.: 1Cdo/18/2005). Rozhodnúť o nároku žalobkyne na náhradu za stratu na zárobku z titulu choroby z povolania k 31.12.2003 patrí do právomoci súdu. Od 01.01.2004 o tzv. transformovanej úrazovej rente rozhoduje Sociálna poisťovňa. Žalobkyňa sa zmenenou žalobou domáhala určenia, že žalobkyňi patrí za december 2013 voči žalovanému právo na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti voči žalovanému z titulu choroby z povolania. V danom prípade ide o žalobu na určenie právnej skutočnosti. Takáto žaloba je prípustná len vtedy, že tak vyplýva z právneho predpisu (najmä z hmotného práva). V danom prípade však sa žalobkyňa mohla domáhať požadovaného určenia podľa vyššie citovaných právnych predpisov k 31.12.2003, nie však k decembru 2013. Súd preto z dôvodu, že požadované určenie právnej skutočnosti nevyplýva z osobitného predpisu žalobu zamietol (výrok I.). S prihliadnutím na závery súdu bolo nadbytočné vykonať ďalšie navrhnuté dôkazy. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, keďže žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu (aj v časti, kde súd žalobu zamietol, aj v časti, kde súd konanie zastavil, nakoľko k čiastočnému späťvzatiu žaloby prišlo bez udania dôvodu, zastavenie konania je preto potrebné pričítať žalobkyňi), priznal žalovanému právo na náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 100%.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedla, že po tom, čo jej právny zástupca bol na pojednávaní dňa 23.06.2021 informovaný zo strany súdu, že žaloba sa javí byť ako nedôvodná, pretože určenie právnej skutočnosti, ktorej sa domáha podľa zmenenej žaloby, nevyplýva z osobitného predpisu, požiadal súd o odročenie pojednávania za účelom podania písomného návrhu na zmenu žaloby, v ktorej by opravil zrejmú chybu v návrhu na zmenu žaloby z 10.03.2020 z roku „2013“ na rok „2003“, nakoľko ide o zrejmú chybu v písaní, ktorú si nevšimol, rovnako si túto chybu nevšimol v uznesení zo dňa 24.08.2020, ktorým bola pripustená zmena návrhu, pričom i v zápisnici z pojednávania z 28.09.2020, na ktorom sa právny zástupca žalobkyne nezúčastnil, je uvedené, že súdu sa javí zarážajúce, že v písomnom podaní zo dňa 10.03.2020 žalobkyňa žiadala pripustiť zmenu žaloby tak, že náhrada za stratu na zárobku patrí k decembru 2013, pričom z pôvodnej žaloby, ako aj vyjadrenia vyplýva, že tento nárok mal byť k decembru 2003. Zo zápisnice z pojednávania z 28.09.2020 na str. 3 hore vyplýva, že napriek nesprávnemu roku „2013“ je tam uvedené, že „s prihliadnutím na uvedené súd žiadal príjmy zo Sociálnej poisťovne k decembru 2003.“, čím dal jasne najavo, že koná o určenie nároku na stratu na zárobku po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti k 31.12.2003, ako bolo navrhnuté v pôvodnej žalobe, z čoho mal právny zástupca žalobcu za to, že ide o zjavnú chybu aj pre Okresný súd Piešťany, ktorá sa neprejaví v predčasnom skončení sporu z dôvodu neprípustnosti žaloby podľa § 137 písm. d) CSP. Súd na pojednávaní dňa 23.06.2021 nerozhodol o odročení pojednávania, poučil právneho zástupcu žalobkyne o § 143 ods. 1, § 183 ods. 1 a 4 CSP, a až v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku v bode 26. uviedol, že zo strany žalobkyne nejde o

„dôležitý dôvod“ na odročenie pojednávania a vzhľadom na to, že žalobkyňa nepredložila od 25.08.2020 do 23.06.2021 žiadne podanie, ktorým žiadala pripustenie zmeny žaloby, bolo povinnosťou súdu v súlade so zásadou hospodárnosti konania vo veci meritórne rozhodnúť. Súd teda bezodkladne nepoučil žalobkyňu o tom, že právnym zástupcom žalobkyne uvádzaný dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, čím porušil § 183 ods. 4 CSP. Právnym zástupcom žalobkyne uvádzaný dôvod na odročenie pojednávania bol dôležitý, pretože na pojednávaní nemohol navrhnúť písomnú zmenu žaloby spočívajúcu v oprave číslice „1“ v nesprávnom roku „2013“ na číslicu „0“ v správnom roku „2003“, pretože nemal takéto podanie písomne pripravené. Z odôvodnenia uznesenia o pripustení zmeny žaloby z 24.08.2020 sa môže javiť, že ani súd si nevšimol, že pôvodná žaloba sa týkala určenia nároku žalobkyne na výplatu náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti voči žalovanému z titulu choroby z povolenia k 31.12.2013 a tento nárok trval aj po 31.12.2013, ale v skutočnosti sa týkala tohto určenia k 31.12.2003, ako je to zjavné zo žaloby z 28.12.2018. Podľa názoru odvolateľky súd mal postupovať v zmysle ust. § 129 CSP a vyzvať ju, aby podanie doplnila alebo opravila. Vzhľadom na to, že súd týmto spôsobom nepostupoval, nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, resp. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože žalobkyňa sa materiálne domáhala určenia právnej skutočnosti, ktorá vyplývala z osobitného predpisu. Súd tiež pochybil aj v tom, že nevykonal navrhované dôkazy a odvolaním napadnutý rozsudok tak má aj vadu spočívajúcu v tom, že nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Odvolanie v časti výroku o nároku na náhradu trov konania odôvodnil tiež tým, že navrhol v zmysle § 257 CSP nepriznať žalovanému voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania z dôvodu hodných osobitného zreteľa.

4. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Stotožnil sa s právnym názorom súdu prvej inštancie, právne posúdenie považoval za správne a mal za to, že súd dostatočne zistil skutkový stav a rozhodol v súlade so základnými princípmi civilného sporového konania. Ak mala žalobkyňa za to, že ide iba o chybu v písaní, mala okrem iného možnosť aj postupom podľa § 224 CSP navrhnúť opravu chýb v písaní v uznesení o pripustení zmeny žaloby. Zdôraznil, že v procesnom práve platí teória prejavu, ktorá vychádza z prejavom vytvoreného stavu konania, a v rámci ktorej úkon platí tak, ako bol urobený. Súd prvej inštancie nemal prečo skúmať, či vôľa prejavená v písomnom návrhu na zmenu žaloby, potvrdená ústnym prejavom právneho zástupcu žalobkyne reálne zodpovedá jej skutočnej vôli. Poukázal tiež na to, že súd prvej inštancie obsiahol a v zhode s bodom 26. rozsudku oboznámil právneho zástupcu žalobkyne o „nedôležitosti“ ním uvedeného dôvodu pre odročenie pojednávania. Žalobkyňa podľa jeho názoru nedodrжала postup podľa § 183 ods. 3 CSP, keďže dôvod, pre ktorý mohla žiadať odročenie pojednávania, musel (resp. mal) byť známy po doručení uznesenia o pripustení zmeny žaloby, najneskôr však po doručení zápisnice zo dňa 28.09.2020. Súd v civilnom sporovom konaní nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania, nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Žalovaný bol toho názoru, že so zreteľom na vykonané dokazovanie u žalobkyne nenastal pokles príjmu, a teda vykonanie žalobkyňou navrhovaného dôkazu neprineslo žiadne nové, odlišné skutkové zistenia. Navyše, ak by aj išlo o nesprávny procesný postup, súd týmto postupom neznemožnil žalobkyňi, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, resp. že konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Nesúhlasil tiež s aplikáciou ust. § 257 CSP, ktorého aplikácia musí byť výnimočná, pričom citované ustanovenie neslúži k zmierňovaniu majetkových pomerov medzi účastníkmi konania, na ktoré poukazuje žalobkyňa, ale k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil.

5. K vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá zotrvala na dôvodoch svojho odvolania. Poukázala na to, že súd zabezpečoval dôkazy smerujúce k preukazovaniu určovacej žaloby týkajúcej sa výšky náhrady za stratu na zárobku k decembru 2003 napriek tomu, že žalobkyňa žiadala určiť výšku tohto nároku k decembru 2013. Čo sa týka využitia ust. § 224 CSP, tak citované ustanovenie mal v prvom rade využiť konajúci súd. Opätovne poukázala na to, že návrh na zmenu žaloby obsahoval chybu v písaní. Poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. novembra 2020, sp. zn. 7 Cdo 268/2019, z ktorého vyplýva, že súd je viazaný petitom žaloby po obsahovej stránke, a tento petit je potrebné vykladať v súvislosti so skutkovými tvrdeniami v žalobe. Súd má skúmať celý

obsah podanej žaloby, a nie len samotný žalobný návrh. Súd aj napriek nesprávnej formulácii petitu môže v konaní pokračovať, ak je z obsahu žaloby zrejmé, čoho sa týka a čo sleduje.

6. K vyjadreniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že žalobkyňa opomína, že „chyba“ bola najmä v jej návrhu na zmenu žaloby, ktorú neodstránila ani napriek upozorneniu súdu na jeho predbežné posúdenie veci, t.j. v pomerne dlhom období od 28.09.2020 do pojednávania konaného dňa 23.06.2021. Žalobkyňa sa nemôže úspešne domáhať zhojiť svoju skoršiu chybu spočívajúcu v nesprávnom návrhu na zmenu žaloby a neskoršiu chybu spočívajúcu v jej nečinnosti inštitútom opravy chýb rozhodnutia. Poukázal na to, že súdy si nevytvárajú predstavy, ale rozhodujú o žalobách a o návrhoch strán sporu, a to na základe zisteného skutkového stavu, pričom súd je žalobným návrhom viazaný, a to tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza k zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Uviedol, že na opačnej strane práva na spravodlivý proces žalobkyne, je to isté právo žalovaného obsahujúce najmä právo na rovnosť zbraní, prejednanie sporu v primeranej lehote, rovnosť strán a ďalšie.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 20Cpr/2/2019 je určenie práva na náhradu za stratu na zárobku žalobkyne po skončení pracovnej neschopnosti voči žalovanému z titulu choroby z povolania.

9. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu súdu prvej inštancie a napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá a žalovanému bol proti žalobkyni priznaný nárok na náhradu trov konania.

10. Odvolateľka odvolanie odôvodnila tým, že súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. písm. b/).

11. Postup súdu, ktorým sa znemožní strane sporu realizácia procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva, je relevantný vtedy, ak išlo o postup nesprávny (uvažované z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi), a ak sa postup súdu prejavil v priebehu konania, a tiež pri rozhodovaní. Nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu ako vyplývajú z článku 36 a nasl. Listiny základných práv a slobôd, ako aj článku 46 Ústavy SR. O naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé.

12. Odvolací súd dospel k záveru, že postupom súdu prvej inštancie, ktorý nevyhovel žiadosti splnomocnenca žalobkyne na odročenie pojednávania dňa 23.06.2021 za účelom opravy žaloby a následným vyhlásením napadnutého rozsudku, ktorým žalobu zamietol, došlo k znemožneniu uskutočňovania procesných práv žalobkyne v takej miere, ktorá vykazuje znaky porušenia jej práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nebolo možné napraviť v odvolacom konaní.

13. Žalobkyňa sa pôvodne podanou žalobou došlou súdu dňa 04.01.2019 domáhala určenia, že nárok žalobkyne na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti voči žalovanému z titulu choroby z povolania - chronickej otravy sýrouhlíkom patril žalobkyni k 31.12.2003, a že nárok na jej výplatu trval aj po 31.12.2003 a súčasne sa domáhala určenia jeho výšky na sumu, ktorú súd vypočíta zo zaobstaraných podkladov.

14. Podaním zo dňa 10.03.2020 žalobkyňa prostredníctvom splnomocnenca poukázala na viaceré rozhodnutia NS SR (napr. sp. zn. 9So/133/2016, 1Cdo/76/93, 2Cdo/135/96 atď.) a s poukazom na ust. § 272 ods. 3 zák. o sociálnom poistení zdôraznila, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplýva zo zákona a právna neistota žalobkyňa bude rozhodnutím súdu odstránená, lebo iba súd má právomoc rozhodnúť o vzniku a trvaní nároku na náhradu za stratu na zárobku. Uvedeným podaním zmenila žalobu a žiadala pripustiť jej zmenu nasledovne: Súd určuje, že žalobkyni patrí za december 2013 voči žalovanému právo na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti voči žalovanému z titulu choroby z povolania - chronickej otravy sýrouhlíkom zistenej 18.07.1991 vo výške 370,46 eur netto (po zdanení) a na pojednávaní dňa 21.03.2020 zobrala žalobu vo zvyšku späť.

15. Uznesením zo dňa 24. augusta 2020, č.k. 20Cpr/2/2019-234 súd pripustil zmenu žaloby v zmysle písomného podania žalobkyne nasledovne: Súd určuje, že žalobkyni patrí za december 2013 voči žalovanému právo na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti voči žalovanému z titulu choroby z povolania - chronickej otravy sýrouhlíkom zistenej 18.07.1991 vo výške 370,46 eur netto (po zdanení). V časti o určení, že nárok žalobkyne na výplatu náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti voči žalovanému z titulu choroby z povolania - chronickej otravy sýrouhlíkom trval aj po 31.12.2013, konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.08.2020.

16. Napriek pripusteniu zmeny žaloby súd prvej inštancie podaním zo dňa 25.08.2020 žiadal Sociálnu poisťovňu o zaslanie prehľadu príjmov žalobkyne zo zárobkovej činnosti od 01.01.1990 do 31.12.2003.

17. Na pojednávaní dňa 23.06.2021 súd po predbežnom právnom posúdení, keď skonštatoval nedôvodnosť žaloby v znení pripustenej zmeny, nevyhovel žiadosti splnomocnenca žalobkyne na odročenie pojednávania za účelom úpravy žaloby, čo odôvodnil tým, že tento mal dostatočný priestor na reagovanie na predbežné právne posúdenie zo strany súdu, ktoré bolo obsahom zápisnice z pojednávania z 28.09.2020 a bolo povinnosťou súdu v súlade so zásadou hospodárnosti konania vo veci meritórne rozhodnúť. Dôvod na odročenie pojednávania súd nepovažoval za dôležitý v zmysle § 183 ods. 1 a 4 CSP.

18. Obsah žaloby nie je tvorený výlučne žalobným návrhom (petitum), ale aj rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami - opísaním skutkového deja (causa petendi). Súd je viazaný petitom žaloby po obsahovej stránke, a tento petit je potrebné vykladať v súvislosti so skutkovými tvrdeniami v žalobe. Súd má skúmať celý obsah podanej žaloby, nielen samotný žalobný návrh (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. novembra 2020, sp. zn. 7 Cdo 268/2019).

19. Z obsahu spisového materiálu vyplynul rozpor pôvodnej žaloby, obsahu podania -návrhu na zmenu žaloby zo dňa 10.03.2020 s navrhnutým žalobným návrhom, ktorý bol súd prvej inštancie povinný odstrániť postupom podľa § 129 ods. 1 až 4 CSP. V rozpore z vyššie uvedeným bolo, keď súd bez ohľadu na obsah žaloby, ako podania žalobkyne zo dňa 10.03.2020 bez ďalšieho rozhodol o pripustení zmeny žalobného návrhu, ktorý nekorešpondoval s obsahom ďalších podaní žalobkyne, pričom tento rozpor si súd všimol, a napriek tomu pripustil na základe takéhoto podania zmenu žaloby bez odstránenia nedostatkov podania. V uvedenom postupe prvoinstančného súdu videl odvolací súd zásadné pochybenie.

20. Ďalšie pochybenie videl odvolací súd v tom, že súd prvej inštancie nevyhovel žiadosti splnomocnenca žalobkyne na odročenie pojednávania za účelom úpravy žalobného petitu. Súd túto žiadosť posúdil ako žiadosť o odročenie pojednávania podľa § 183 ods. 1 a 4 CSP. Ustanovenie § 183 CSP však upravuje odročenie pojednávania z dôvodu nemožnosti dostavenia sa na pojednávanie z dôležitých dôvodov. V danom prípade splnomocnenec žalobkyne požiadal o odročenie pojednávania, na ktorom bol prítomný, a teda aplikácia ustanovenia § 183 CSP bola vylúčená, a to i jeho analogické použitie, keď v danom prípade bolo potrebné analogicky použiť ustanovenie § 181 ods. 4 a § 184 CSP.

21. S prihliadnutím na vyššie uvedené súd prvej inštancie mal na základe žiadosti splnomocnenca žalobkyne pojednávanie odročiť, keď sám postupoval v rozpore s ustanovením § 129 ods. 1 až 4 CSP, a neodstránil nedostatky podania žalobkyne zo dňa 10.03.2020. V kontexte vyššie uvedeného nemôže ospravedlniť nezákonný postup súdu odkaz na zásadu hospodárnosti konania.

22. Uvedeným procesným postupom súd prvej inštancie znemožnil odvolateľke, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, a preto odvolaciemu súdu nezostalo nič iné, len v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

23. Po vrátení veci súd prvej inštancie odstráni vyššie uvedené nedostatky, vec opätovne prejedná a rozhodne. Súčasne rozhodne aj o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

24. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).